

Motion till riksdagen 2012/13: MJ322

av **Göran Lindell och Anders Ahlgren (C)**

Allemansrätten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om hur allemansrättens framtid ska säkras.

Motivering

Vi föreslår i denna motion att en utredning tillsätts för att gå igenom allemansrättens funktion i Sverige i dag, beskriva de problemområden som finns och eventuellt föreslå förändringar. Allt i syfte att långsiktigt säkerställa att Sverige kan behålla den lättillgängliga naturen för alla som så många värdesätter och som Sverige är internationellt välkänt för.

Allemansrätten är en av grundpelarna i Sverige för att reglera allmänhetens tillträde, rättigheter och skyldigheter i naturen. Den bygger på urgammal hävd och är i stor utsträckning ett resultat av hur människor genom århundraden dragit gränsen för markägarens rätt att förfoga över sin mark och allmänhetens tillträde till densamma. Samhällets utveckling förändrar hur dessa gränser uppfattas och var konfliktytorna uppstår. Historiskt har det handlat om möjligheten att försörja sig, hitta ätbara växter eller ved. Under mer modern tid har det mest handlat om allas tillgänglighet till naturen för fritidsaktiviteter. På senare tid har en ökning av konflikter relaterade till allemansrätten kunnat noteras. Det handlar om den ökande koncentrationen av befolkningen till större städer, vilket innebär störningar av olika slag och slitage på attraktiva områden. Det handlar också om att fler människor med liten tidigare vana av att vistas i skog och mark kommer ut i naturen.

En utvecklingstrend som vuxit kraftigt är kommersiellt utnyttjande av naturen som bygger på den generösa tillgänglighet som allemansrätten innebär. Upplevelseturism i naturmiljöer har vuxit snabbt, och organiserad bärblockning för försäljning är ett annat uppmärksammat område. Det är angeläget med en genomgång av lagstiftningen i syfte att klargöra en lämplig gräns-

Fel! Okänt namn på

dragning mellan möjligheten att fritt utnyttja annans mark för kommersiella ändamål och när man som arrangör av kommersiella aktiviteter genom avtal ska komma överens med aktuella markägare om ersättning för intrånget ifråga.

Vi har här pekat på några av de förändringar som vi sammantaget anser leder till slutsatsen att en översyn för att långsiktigt säkra allemansrätten behövs. Om ingenting görs är risken att långsiktiga spänningar mellan markägare, naturvårdande intressen och övriga som vill dra kommersiell nytta av naturens möjligheter byggs upp som stör den fina relation som av hävd finns i Sverige mellan markägaren, människan och naturen. Detta vore en beklaglig och onödig utveckling mot bakgrund av den stora areal som finns till förfogande.

Stockholm den 27 september 2012

Göran Lindell (C)

Anders Ahlgren (C)